

РЕШЕНИЕ

№ 6825

гр. София, 12.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Балев, като разглежда дело номер **4239** по описа за **2012** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“- С., чрез процесуален представител юрк.Г. З. срещу РЕШЕНИЕ от 27.02.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 116-ти състав по нахд № 12256/2011 г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон. Излагат се съображения за доказаност на административното нарушение, поради което правилно е била ангажирана административно-наказателната отговорност на работодателя. Претендира съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС и по същество на спора да се потвърди НП № 22-2202426/13.01.2011г.

Ответникът по касационната жалба – Сдружение „Национален център за социална рехабилитация”, представлявано от П. С. З. се представлява по делото от адв.К., който изразява становище по нейната неоснователност.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за правилност на съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218

АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 27.02.2012г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав по н.ах.дело № 12256/2011г. е ОТМЕНИЛ наказателно постановление (НП) № 22-2202426 от 13.01.2011 г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда" [населено място], с което на Сдружение „Национален център за социална рехабилитация" на основание чл.416, ал.5 вр. чл.415, ал.1 от Кодекса на труда е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 2 500 лв. за нарушение на чл.415 ал.1 КТ. За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Е. Х. П., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения и е кредитирал показанията на актосъставителя, но е приел, че протокол за извършена проверка от 23.09.2010г. не е подписан както от работодателя, така и от лицата, които са го съставили, поради което не е доказано извършено нарушение по чл.415 ал.1 КТ.

Пред настоящата касационна инстанция са представени нови доказателства - протокол за извършена проверка от 23.09.2010г., подписан от упълномощено от ответника лице- Е. И. Е., както и от съставителите К. Я. и Е. П.. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 116-ти състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. От фактическа страна районният съд е приел за установено, че при извършена проверка на 19.11.2010г. и 30.11.2010г. актосъставителят Е. Х. П. и в присъствието на свидетелите И. Г. Б. и М. Б. А. са констатирали, че Сдружение „Национален център за социална рехабилитация", в качеството му на работодател не е изпълнил дадените задължителни предписания по т.2 от Протокол за извършена проверка от 23.09.2010г., а именно: да изплати уговореното трудово възнаграждение на работниците А. К. М., Т. С. М., Р. Й. К., Ж. М. Ж., В. М. Ч., Т. Ф. Д. и Я. А. Я. за м.04.2010г. съгласно чл.128 т.2 КТ, като срокът за изпълнение на предписанието е бил 29.10.2010г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 116 състав е изложил обосновани мотиви относно липсата на процесуални нарушения, извършени в административно-наказателното производство, които напълно се споделят от касационната инстанция. Правилни са изводите на районния съдия за спазване на императивните разпоредби на чл.42, т.3, т.4 и т.5 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН чрез описание на нарушението, датата и мястото на установяването му, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание в АУАН и НП по никакъв начин не е пречило наказаното лице да разбере вмененото му административно наказателно обвинение и да организира защитата си срещу него, като срещу протокола за извършена проверка на 19.11.2010г. и 30.11.2010г., в който е констатирано неизпълнение на

дадени задължителни предписания не са депозирани писмени възражения и обяснения.

От приложените към касационната жалба писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК, а именно: протокол за извършена проверка от 23.09.2010г. е видно, че същият е бил връчен на работодателя, чрез упълномощено лице Е. И. Е., съгласно пълномощно с нотариално удостоверение на подписа рег.№ 1601/14.09.2010г., както и че същият е подписан от неговите съставители. В административно наказателното производство не са представени писмени доказателства от ответника, че в срока до 29.10.2010г. е изпълнено задължителното предписание да изплати на работниците уговореното трудово възнаграждение за м.04.2010г. Настоящата касационна инстанция приема категорично, че Сдружение „Национален център за социална рехабилитация”, представлявано от П. С. З. е извършило нарушението за което е санкционирано на основание чл.415 ал.1 КТ, поради което се опровергават изводите на първостепенния съд, развити в обратния смисъл в мотивите на съдебния акт. Още веднъж трябва да се посочи, че ответникът не доказва, че в определения срок- 29.10.2010г. е изплатил на работниците уговореното трудово възнаграждение за посочения период от време. Нито в административно-наказателното производство, нито в процеса по н.ах.дело № 12256/2011г. и пред настоящия съд работодателят е представил писмени доказателства по см. на чл.270 ал.3 КТ, чрез които да удостовери изплащането на работната заплата на А. К. М., Т. С. М., Р. Й. К., Ж. М. Ж., В. М. Ч., Т. Ф. Д. и Я. А. Я. и изпълнението на наложената ПАМ по чл.404 ал.1 т.1 КТ. Съгласно чл.245 ал.1 КТ работодателят е длъжен да гарантира изплащането на работника на трудово възнаграждение в размер на 60% от brutното му трудово възнаграждение, но не по-малко от една минимална работна заплата. Касае се за неизпълнение на задължение на работодател по см. на чл.128 т.2 КТ за 7 работника, поради което наложеното наказание- имуществена санкция от 2 500 лева не е явно несправедливо, няма основание за неговото намаляване в минималния размер на 1 500 лева, защото същият съответства на обществената опасност на деянието и за постигане на целите, регламентирани в нормата на чл.36 НК.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 27.02.2012г. на СРС, НО, 116-ти състав е НЕПРАВИЛНО на основание чл.348 ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде ОТМЕНЕНО, като спорът по делото се реши по същество чрез потвърждаване на НП № 22-2202426/13.01.2011г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда”- С.. Не са налице основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.209 т.1 и т.2 АПК във вр. чл.218 ал.2 АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 221 ал.2 АПК във вр. чл.63 ал.1, изр.2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 27.02.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 116-ти състав по н.ах.дело № 12256/2011 г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 22-2202426 от 13.01.2011г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда”- С., с което на основание чл.416 ал.5 във вр. чл.415 ал.1 КТ на Сдружение „Национален център за социална рехабилитация”, представлявано от П. С.

3. е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева.
РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.